

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6SŽk/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4017200462
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4017200462.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a zo sudkýň Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): A. V., R. Š.U. F. XX, U., zast. JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti ďalšieho účastníka konania: MH INVEST, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530, zast. JUDr. Allan Böhm, advokátska kancelária Böhm & Partners, so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava a osoby zúčastnenej na konaní: Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., so sídlom Horné lúky 4540/1, 949 01 Nitra, IČO: 48 302 392, zast. advokátskou kanceláriou MS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., so sídlom Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, za ktorú koná CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 51 034 166, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2017/020612 zo dňa 15. mája 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/105/2017-267 zo dňa 18. septembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.
- III. Ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.
- IV. Osobe zúčastnenej na konaní nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Mesto Nitra (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydalo vo forme verejnej vyhlášky stavebné povolenie č. UHA-DaCH-1103/2016-015-Ing.Dá zo dňa 7. februára 2017 (ďalej len „stavebné povolenie“), ktorým povolilo stavbu „Príprava strategického parku Nitra“, stavebný objekt SO 602 Trafostanice externej infraštruktúry - spevnené plochy.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OCDPK-2017/020612 zo dňa 15. mája 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a stavebné povolenie potvrdil. K jednotlivým námietkam žalovaný uviedol:

(I) k námietke, že stavebnému konaniu nepredchádzalo konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej len „zákon o EIA“) uviedol, že žalobca toto nenamietal vo svojich námietkach vznesených v

rámci stavebného konania, a preto sa stavebný úrad s takouto námietkou nemohol ani vysporiadať. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na § 61 ods. 3, 6 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“), z ktorého vyplýva koncentračná zásada uplatňovaná v stavebnom konaní.

(II) k námietke, že stavebnému konaniu nepredchádzalo územné konanie, žalovaný poukázal na to, že k umiestneniu stavby sa nevyžaduje územné rozhodnutie na základe § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože Ministerstvo hospodárstva SR vydalo pre uvedenú investíciu (vybudovanie strategického parku) osvedčenie o významnej investícii zo dňa 13. júla 2015 a zo dňa 22. júla 2015.

(III) k námietke týkajúcej sa v podkladoch k dopravnému napojeniu stavieb a vyústenia dopravy na cestu I/64 žalovaný uviedol, že ani táto námietka nebola uplatnená v stavebnom konaní. Námietka je však pre toto konanie irelevantná, pretože dopravné napojenie ani ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca namieta, sa neriešili v tomto stavebnom konaní, neboli predmetom stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie týkajúcej sa stavby a nesúvisia s realizáciou stavby.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadal, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

4. Žalobca namietal nezákonnosť celého procesu z dôvodu, že stavebnému konaniu nepredchádzalo územné konanie. Územný plán mesta Nitra podľa neho pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby (prípustnú podlažnosť, podiel zastavanosti atď.) a ani dopravnú koncepciu obslužiteľnosti priemyselného parku a z tohto dôvodu stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá však vypracovaná nebola. Tvrdil, že nie je naplnená hypotéza § 32 ods. 2 stavebného zákona, a to v podobe nutnosti dodržiavania priestorového usporiadania zóny a funkčného využívania územia vyplývajúceho z územného plánu zóny.

5. Poukázal i na nerešpektovanie § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Podľa jeho názoru tým, že stavba je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“ a ide o súbor stavieb, stavebník mal predložiť zastavovací plán celého súboru stavieb.

6. Namietal, že úsek cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A nebol vôbec dopravne a kapacitne riešený, aby vyhovoval plynulosti cestnej dopravy pre celý areál strategického parku ako aj areál Automotive Nitra Project a daný úsek cesty nebol predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie ani v rámci zisťovacieho konania podľa zákona o EIA.

7. Naďalej trval na tom, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA. Pojem „strategický park“ je podľa neho širším pojmom a ide o väčšiu časť územia ako je zámer „Automotive Nitra Project“, ktorý bol predmetom zisťovacieho konania. Poukázal na to, že uvedenú argumentáciu uvádzal už v odvolaní, ale žalovaný sa ňou nezaoberal z dôvodu koncentračnej zásady. Toto považoval za nezákonný postup, pretože namietané skutočnosti sú výsostne právnej povahy a je podľa neho irelevantné, či na ne ako účastník konania poukazoval. Na tieto skutočnosti musí správny orgán prihliadať ex offa v každom štádiu konania bez ohľadu na ich namietanie.

8. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol, aby správny súd žalobu zamietol. K jednotlivým námietkam uviedol, že predmetná stavba je súčasťou prípravy výstavby objektov na realizáciu strategického parku, na ktorý Ministerstvo hospodárstva SR vydalo osvedčenie podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. a z tohto dôvodu povoľovaná stavba, vo väzbe na § 32 ods. 2 stavebného zákona, nevyžaduje územné rozhodnutie, pričom okresný úrad, ako aj žalovaný, sú týmto osvedčením viazaní a nie sú oprávnení skúmať správnosť záverov v ňom obsiahnutých. Uviedol, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal rozhodnutie, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť nebude posudzovať v zmysle zákona o EIA, pričom žalobca mal možnosť toto rozhodnutie napadnúť.

9. Spoločnosť MH Invest, s.r.o. podaním zo dňa 10. októbra 2017 požiadala správny súd o pribratie do konania a vyjadrila sa k žalobe. Uznesením č. k. 11S/105/2017-86 zo dňa 30. januára 2018 správny súd

príbral do súdneho konania spoločnosť MH Invest, s.r.o. (ako účastníka administratívneho konania). Vo vyjadrení k žalobe poukázala na koncentračnú zásadu a na to, že žalobca niektoré námietky uviedol až v žalobe. Poukázala na to, že podaná žaloba a namietané skutočnosti majú šikanózný charakter a ide o zneužitie práva, v dôsledku čoho je daný postup na aplikáciu § 28 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) v spojení s § 5 ods. 2 SSP. Doplnila, že nad rámec § 32 ods. 2 stavebného zákona je potrebné aplikovať § 39a ods. 3 písm. d) stavebného zákona, podľa ktorého sa rozhodnutie o umiestnení stavby nevyžaduje na stavby umiestňované v uzavretých priestoroch existujúcich stavieb, ak sa nemení vonkajšie pôdorysné ohraničenie a výškové usporiadanie priestoru. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z osvedčenia a priestorové usporiadanie strategického parku vyplýva zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu.

10. Rovnako spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. v podaní zo dňa 2. novembra 2018 navrhla, aby jej bolo priznané postavenie osoby zúčastnenej na konaní. Uznesením č. k. 11S/105/2017-169 zo dňa 31. januára 2019 jej správny súd priznal postavenie osoby zúčastnenej na predmetnom súdnom konaní.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

11. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/105/2017-267 zo dňa 18. septembra 2019 podľa § 190 SSP správnu žalobu zamietol.

12. S poukazom na žalobcom formulované dôvody žaloby a obsah predloženého administratívneho spisu, správny súd skúmal aktívnu legitimitáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby, pričom mal za to, že žalobu je potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože žalobca žiadny iný dôvod svojej účasti v stavebnom konaní nepreukázal.

13. V súvislosti s námietkou žalobcu, že došlo k porušeniu § 32 ods. 2 stavebného zákona a stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie, poukázal na územný plán mesta Nitra, ktorého záväzná časť bola vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5 (ďalej len „Územný plán“) a odkázal na rozsudok správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/236/2016 zo dňa 12. septembra 2018. Z neho v zmysle časti I. (Záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia), kapitoly 1 (V oblasti usporiadania územia a rozvoja sídelnej štruktúry), bodu 1.13 (Pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia obstaráť a schváliť územný plán zóny) vyplýva, pre ktoré priestorovo funkčné celky je potrebné obstaranie a schválenie územného plánu zóny, ale oblasť, resp. priestorovo funkčný celok Dražovce tu nie je uvedený. Poukázal na to, že na postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že ide o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku. V predmetnej veci je nepochybné, že Ministerstvo hospodárstva SR vydalo na základe žiadosti spoločnosti MH Invest, s.r.o. osvedčenie o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02436 dňa 14. januára 2016. Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra a vyplýva z územného plánu mesta bez potreby vypracovania územného plánu zóny, čo potvrdilo mesto Nitra vo svojom vyjadrení.

14. Poukázal na to, že sám žalobca tvrdil, že v územnom pláne mesta Nitra je vymedzené územie priemyselného parku sever, ale nie je vymedzená hranica strategického parku, nie je definované územie pre strategický park a strategický park ako taký v územnom pláne nie je obsiahnutý. V územnom pláne mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. októbra 2015 zákonom č. 254/2015 Z. z. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený zákonom č. 154/2015 Z. z. Z uvedených dôvodov potom termín „strategický park“ nie je zahrnutý v územnom pláne, nakoľko posledný dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom mesta Nitra dňa 11. júna 2015, kedy

ešte uvedený termín nebol v našom právnom poriadku definovaný. Podmienkou pre postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku“, ale že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

15. Ďalej správny súd uviedol, že nebolo možné, aby v predmetnej veci posudzoval zákonnosť rozhodnutí vydaných v zisťovacom konaní (žalobca to ani nežiadal, i keď na tieto rozhodnutia poukazoval), ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, keďže táto otázka bola už právoplatne vyriešená v zisťovacom správnom konaní, výsledkom ktorého bolo vydanie rozhodnutia zo dňa 8. októbra 2015, ktoré bolo potvrdené v odvolacom konaní. Rovnako doplnil, že z vybudovania prístupových ciest (spevnených plôch) k existujúcim trafostaniciam podľa názoru súdu nemožno vyvodit' porušenie § 47 písm. a) stavebného zákona, resp. § 62 ods. 1 stavebného zákona, ako to tvrdí žalobca. Miesto vybudovania týchto ciest (spevnených plôch) bolo nepochybne dané miestom vybudovania trafostaníc a žalobca v podanej žalobe žiadnym spôsobom nešpecifikoval, v čom podľa neho spočíva nesúlads ich vybudovania s požiadavkami na ochranu ochrany prírody a krajiny, resp., či a aké sú negatívne účinky tejto stavby (prístupových ciest, resp. spevnených plôch) majú na okolie z hľadiska ochrany zdravia a životného prostredia.

16. K námietke žalobcu, že nebol predložený zastavovací plán v zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. správny súd uviedol, že stavba, ktorá bola predmetom stavebného povolenia je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“, teda je súčasťou súboru stavieb (čo tvrdil i žalobca) a v takom prípade projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu, t. j. zastavovací plán celého súboru stavieb. V posudzovanej veci nejde o povolenie prvej stavby v rámci súboru stavieb, a teda projektová dokumentácia v predmetnej veci nemusí obsahovať celkovú situáciu celého súboru stavieb.

17. Za nedôvodnú považoval i námietku týkajúcu sa dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64 a napojenia na rýchlостnú komunikáciu R1A, keďže podľa § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona sa požiadavky napojenia na pozemné komunikácie určia v podmienkach uskutočnenia stavby podľa potreby. V predmetnej veci je podstatná tá skutočnosť, že stavebník požiadaval o stavebné povolenie k spevneným plochám k trafostaniciam a správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, v súvislosti s požadovanou výstavbou nevzhládli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia predmetnej stavby na pozemné komunikácie, čo žalovaný vo svojom rozhodnutí i riadne zdôvodnil.

18. V súvislosti s námietkou, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA, správny súd dal do pozornosti, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Poukázal na to, že stavebnému konaniu v predmetnej veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“ nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Toto rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Rovnako poukázal na to, že žalobca sa síce žalobou v konaní vedenom na správnom súde pod sp. zn. 26S/3/2016 domáha preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia, ktoré je ale stále právoplatné a záväzné pre správny súd. Pre toto konanie je podľa správneho súdu preto podstatné, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a rovnako existovalo záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie pod č. 4783/2016-1.7/pl. zo dňa 04. novembra 2016 k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom ministerstvo vyjadrilo súhlas s touto navrhovanou činnosťou, existovalo rozhodnutie ministra životného prostredia SR pod č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017, ktorým toto záverečné stanovisko potvrdil. Tento stav, teda stav v čase právoplatnosti touto žalobou napadnutých rozhodnutí (kedy existovali a stále existujú vyššie označené právoplatné rozhodnutia vydané v konaniach, ktoré tomuto konaniu predchádzali) je rozhodujúci i pre správny súd, a to s poukazom na § 135 ods. 1 SSP.

19. K námietkam žalobcu, ktorými poukazoval na čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru správny súd uviedol, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako dotknutá verejnosť a v rámci tohto konania mu bolo umožnené, aby realizoval svoje práva, podával námietky a pripomienky týkajúce sa životného prostredia a správny orgán sa týmito námietkami i zaberá, posudzuje ich a rozhodol tak, že ich zamietol. Účel Aarhuského dohovoru považoval správny súd za naplnený.

20. Správny súd opätovne poukázal na to, že na základe podanej žaloby v predmetnej veci a žalobných bodov v nej uvedených nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach, ktoré predchádzali stavebnému konaniu alebo ktoré budú na stavebné konanie nadväzovať.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

21. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP navrhovať, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

22. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti najmä namietal, že v posudzovanom prípade nešlo o prípad predpokladaný hypotézou § 32 ods. 2 stavebného zákona. Poukázal na to, že územný plán mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby (prípustnú podlažnosť, podiel zastavanosti), a z toho dôvodu stanovuje podmienku spracovania územného plánu zóny. Poukázal na výkresovú časť územného plánu, kde v grafickej časti legenda pri vyznačení priemyselného parku sa uvádza „Priemyselná výroba - priemyselný park (špecifické rezervovanie funkcie ako ucelená investícia v území podmienená riešením samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny)“. Poukázal na to, že grafická časť územného plánu je rovnako záväzná ako textová časť, pričom územný plán zóny pre danú lokalitu nebol schválený. Zhrnul, že nebola naplnená hypotéza právnej normy podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, keďže strategický park v Nitre nie je obsiahnutý v územnom pláne mesta Nitra.

23. Opakovane poukázal na nerešpektovanie § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., keď stavba je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“, teda je evidentné, že ide o súbor stavieb, pričom žiadny zastavovací plán celého súboru stavieb v rámci posudzovanej stavby nebol doložený.

24. Tiež zopakoval, že podklady, z ktorých stavebný úrad vychádzal týkajúce sa dopravného napojenia stavieb a hlavne vyústenia dopravy na cestu I/64 je absolútne nepreskúmateľné. Namietal porušenie § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona, keď neboli podrobnejšie stanovené požiadavky na uskutočnenie stavby z hľadiska napojení na pozemné komunikácie.

25. Sťažovateľ naďalej trval na tom, že v zisťovacom konaní podľa zákona o EIA nebol posúdený samotný strategický park. Zopakoval, že pojem strategický park je širším pojmom a ide o väčšiu časť územia ako je zámer „Automotive Nitra project“, ktorý bol predmetom zisťovacieho konania. Namietal konanie správnych orgánov, keď túto námietku uvádzal už v podanom odvolaní a správne orgány sa ňou z dôvodu koncentračnej zásady nezaoberali. Podľa sťažovateľa ide o námietky právnej povahy a koncentračná zásada sa na tieto nevzťahuje. Rovnako namietal predčasnosť vydania stavebného povolenia, keďže záverečné stanovisko k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ v čase vydania stavebného povolenia bolo predmetom súdneho prieskumu. V tejto súvislosti namietal porušenie Aarhuského dohovoru, keď prístup k súdному konaniu nie je len niečo formálne, ale je potrebné ho vykladať v materiálnej rovine. V prípade zrejmych nezákonností rozhodnutí vydaných v procese týkajúcom sa životného prostredia musí byť teda reálne zabezpečená náprava v prípade dôvodne napadnutých nezákonných rozhodnutí. Je toho názoru, že žalovaný sa s jeho námietkami vysporiadal len vo formálnej rovine bez zrejmeho zohľadnenia ich podstaty.

26. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že postup pri vydávaní napadnutého rozhodnutia bol zákonný a vecne správny.

27. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril aj pribratý účastník konania, ktorý namietal, že kasačná sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti, keď sťažovateľ síce formálne uvádza dôvody jej podania, avšak z kasačnej sťažnosti nie je zrejmé, aké skutkové okolnosti a aký postup zo strany správneho súdu napĺňa označený kasačný dôvod. Sťažovateľ, podľa názoru pribratého účastníka, len zopakoval svoje argumenty uvedené v správnej žalobe. Pribratý účastník argumentoval, že na predmetný prípad je potrebné aplikovať § 39 ods. 3 písm. d) stavebného zákona. V podstate svojej ďalšej argumentácie sa pribratý účastník zhoduje s argumentáciou správneho súdu. Dodal však, že z kasačnej sťažnosti nie je zrejmé, akým spôsobom malo dôjsť k porušeniu práv sťažovateľa, v postavení zainteresovanej verejnosti, z Aarhuského dohovoru, keďže sťažovateľ využil všetky práva, ktoré mu patrili v rámci správneho konania a správne orgány sa s jeho námietkami vysporiadali. Pribratý účastník preto navrhol kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietnuť, eventuálne zamietnuť a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

28. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila aj osoba zúčastnená na konaní, ktorá uviedla, že nedošlo k porušeniu § 32 ods. 2 stavebného zákona, keďže otázka územného plánu bola doriešená v rámci schvaľovania územnoplánovacej dokumentácie a vydaných stavebných povolení, pričom uvedené ustanovenie nestanovuje vymedzenie hranice strategického parku ako jednu z podmienok pre jeho aplikáciu. K zastavovacieho plánu uviedla, že ten bol predložený pre prvý stavebný objekt areálu. K námietke týkajúcej sa dopravného napojenia stavieb uviedla, že túto považuje za irelevantnú, keďže dopravné napojenie sa neriešilo v tomto stavebnom konaní. Z hľadiska posudzovania strategického parku na životné prostredie uviedla, že predmetná stavba nebola predmetom posudzovaného zámeru, nie je potrebné posúdiť jej súlad s podmienkami v rozhodnutí a navyše táto námietka nebola uplatnená riadne a včas. Na záver poukázala na rozhodovaciu činnosť súdnych autorít k nastoleným právnym otázkam. Kasačnú sťažnosť žiadala ako nedôvodnú zamietnuť.

V.

Posúdenie kasačného súdu

29. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „NSS SR“) kasačnú agendu správneho kolégia NS SR v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

30. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

31. Kasačný súd na úvod uvádza, hoci uvedené nebolo predmetom kasačnej sťažnosti, že rovnako ako správny súd, posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti.

32. Kasačný súd tiež skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil. Vzhľadom na to, že kasačnou sťažnosťou ale vecne reagoval na dôvody uvedené v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol podľa § 439 ods. 3 SSP, ale ju vecne preskúmal. V súvislosti s uvedeným však

kasačný súd konštatuje, že uvedený postup vzhľadom na poučenie v tomto rozhodnutí, už kasačný súd nemusí zopakovať v ďalších kasačných konaniach.

33. V rámci posúdenia predmetnej veci sa kasačný súd zaoberal štyrmi okruhmi otázok, konkrétne (i) aplikáciou § 32 ods. 2 stavebného zákona na daný prípad a (ii) aplikáciou § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z. na posudzovanú vec, (iii) porušením § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona a (iv) povinnosťou, aby k strategickému parku prebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA. K týmto otázkam kasačný súd uvádza:

V.A K aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona

34. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

35. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

36. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

37. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietskou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „...Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

38. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielneho predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to

príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumejú aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

39. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

40. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

41. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.

V. B K aplikácii § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z.

42. V zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska.

43. Sťažovateľ namietal, že v posudzovanej veci nebol predložený zastavovací plán v rozpore s § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z. Aj uvedenú námietku vyhodnotil kasačný súd za nedôvodnú v súlade s argumentáciou správnych orgánov a správneho súdu. Kasačný súd považoval za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci prekladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

V. C K porušeniu § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona

44. Podľa § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

45. Aj v uvedenom prípade kasačný súd považuje námietky sťažovateľa za nedôvodné, keď požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale stavebný úrad ich určuje podľa potreby. Vzhľadom na to, že v rozsahu posudzovaného stavebného objektu Trafostanice externej infraštruktúry - spevnené plochy nešlo o napojenie na pozemnej komunikácie a predmetom tohto stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné riešenie, správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, nevzhladli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia stavby na pozemné komunikácie, čo vo svojich rozhodnutiach i zdôvodnili. Rovnako uvedenú námietku riadne odôvodnil aj správny súd.

V. D K posúdeniu vplyvov na životné prostredie

46. Na úvod tejto časti kasačný súd poukazuje na to, že právna teória v prípadoch týkajúcich sa ochrany životného prostredia v procese stavebného práva pozná tzv. reťazenie správnych aktov, kedy každý akt vystupuje navonok samostatne a vydanie jedného aktu je predpokladom vydania následného aktu. O každom jednotlivom akte sa následne vedie samostatné správne konanie s výsledkom, ktorý bezprostredne pôsobí navonok (Kocourek, T. Poláčková, M. Závazná stanoviska a jiné úkony dle části čtvrté správního řádu. In: Průchová, I. a kol. Správní procesy v právu životního prostředí. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 89). V rámci vybudovania strategického parku „Automotive Nitra Project“ bolo vydaných viacero rozhodnutí, či stanovísk, ktoré boli, resp. mohli byť vzájomne prepojené, resp. vzájomne závislé. V dôsledku reťazenia jednotlivých správnych aktov nastala situácia, že sťažovateľ spochybňuje zákonnosť rozhodnutia zo zisťovacieho konania, ktoré bolo/malo byť podkladom pre vydanie stavebného povolenia v predmetnom konaní. Uvedené spôsobuje hromadenie správnych žalôb a následne kasačných sťažností smerujúcich voči rozhodnutiam, ktoré sú na sebe vzájomne závislé.

47. Sťažovateľ namieta, že síce došlo k vykonaniu zisťovacieho konania na zámer „Automotive Nitra Project“ a následne k posudzovaniu vplyvov na životné prostredie pre zámer „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, ale nebolo realizované zisťovacie konanie pre samotný strategický park.

48. Kasačný súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania sťažovateľa) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, čo znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre súdy. V uvedenom zisťovacom konaní príslušný orgán posudzoval zámer podľa prílohy č. 8 zákona o EIA okrem iného aj v kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, keďže v danom prípade sa zisťovacie konalo bez limitu.

49. Rovnako mal kasačný súd za preukázané, že v rámci konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení, pričom uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 tak, že rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 4. novembra 2016 potvrdil. V predmetnom konaní konal príslušný orgán na základe návrhu spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o., pričom predmetom tohto konania bolo povinné posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa prílohy č. 8 zákona o EIA pre Tepelné elektrárne a ostatné zariadenia na spaľovanie s tepelným výkonom, Prevádzky na povrchovú úpravu kovov a plastov využívajúce elektrolytické alebo chemické procesy upravenej plochy, Výrobu a montáž vozidiel a výroba motorov motorových vozidiel, Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, Projekty rozvoja obcí vrátane statickej dopravy, Čistiarene odpadových vôd a kanalizačné siete, Železničné stanice, terminály nákladné, prekladiská kombinovanej dopravy.

50. Z vyššie uvedeného rozsahu zisťovacieho konania ako aj následného posudzovania vplyvov na životné prostredie vyplýva, že v oboch týchto konaniach bolo súčasťou zámeru aj posudzovanie kapitoly - Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Ako už bolo uvedené v rozhodnutí správneho súdu, zákon o EIA nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o EIA, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Vzhľadom na

uvedené, priemyselný/strategický park Nitra prešiel zisťovacím konaním a aj ako súčasť posudzovania vplyvov na životné prostredie jednotlivých činností plánovaných v parku. Argumenty sťažovateľa, keď tvrdil, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním, sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné.

51. Kasačný súd sa tiež stotožnil so záverom správneho súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je rovnako možné preskúmať správnym súdom.

VI.

Záver

52. Kasačný súd, poukazujúc na vyššie uvedené konštatuje, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami sťažovateľa, svoje závery formuloval zrozumiteľne a presvedčivo, pričom sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol také relevantné skutočnosti, ktorými spochybnil vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

53. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplyva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Pribratému účastníkovi konania a zúčastnenej osobe na konaní kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, keďže im v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.